

ДОТЕРУЈЕ СЕ ЦЕНТАР ЗА ПЕДИЈАТРИЈУ „ДР ОЛГА ПОПОВИЋ ДЕДИЈЕР”

Болница у бојама лилихипа

Сви окрећу главу када се затражи помоћ. – Хуманитарна организација „Мост живота” једина ушла у велики подухват сређивања запуштених болничких соба

Да болница не мора увек да буде ружна, одбојна, прљава, несређена и нехијигијенска установа у коју се иде као по казни, доказали су др Небојша Јовановић, начелник Центра за педијатрију „Др Олга Поповић Дедијер” и његов тим здравствених радника. Они се ових дана са великим напором труде да ову руинирану и надаसे ружну зграду претворе у деčју маштаоницу и болницу достојну сваког детета. Захваљујући несебичној помоћи хуманитарне организације „Мост живота”, која се једина после више деценија одазвала апелу ове деçје здравствене установе Клиничко-болничког центра „Звездара”, она ових дана комплетно мења своју „одећу”. Радници, медицинске сестре, лекари и друго особље болнице, рукава засучених до лаката, ознојених глава и шака прекривених жуљевима, даноноћно сређују ову другу по старости деçју здравствену установу у земљи. Запослени се труде да подстакну донаторе, месене, спонзоре, богате појединце и они то раде, како признају, из љубави према деци и послу, али и поштовања према Хипократовој заклетви. Међутим, остала је велика тишина, јер нико од надлежних није нашао за сходно да помогне овој заборављеној болници поред зграде Богословског интерната. Едвард Вејн, харизматични хуманитарцац из „Моста живота”, изненађен језивим стањем болнице, решио је да храбро уђе у овај велики подухват и болницу ентузијаста претвори у место које не утерује страх у кости малишана. Додуше, један део болнице у којој се тренутно лече пацијенти није обновљен, али то неће реметити ти нормално функционисање ове здравствене установе, јер су најважнија одељења сређена.

Собе за мајке

Фасада Центра за педијатрију офарбана је у јаркожуто боју, стубови лице на црвено-бели лилихип, постављени су ПВЦ прозори који штите од хладноће и буке, болничке собе су украшене топлим пастелним „беби” бојама, под је обложен најмодернијим неуништивим материјалом, а адаптиране су и посебне собе за мајке. Јер, подсећа доктор Јовановић, ово је једина деçја здравствена установа која прима децу и мајке, па тако родитељ не мора читаву ноћ да преседи на столицу поред болесничког кревета, већ му је омогућено да буде непрекидно са својим дететом. Тренутно се дотерује и запуштена башта

БОЛНИЦА НАЛИК ОБДАНИШТУ

ДА ИМ БУДЕ ПРИЈАТНИЈЕ

програм, јер је показао велике успехе и промене у раду са пацијентима. Ми не третирамо болест, већ децу и то је оно што мора да се промени у здравственом систему ове земље. Последњих година у Србији радимо управо на томе да вратимо осмехе на деçјим лицима – објашњава Едвард Вејн, који је до сада покренуо многе хуманитарне акције у деçјим здравственим установама у земљи.

Пацијенте никад не враћају

Овај здравствени центар се налази на територији општине Палилула, иако припада звездарском клиничком центру, па због тога, како каже начелник, ове две општине не могу да се договоре која ће из свог буџета издвојити новац за ову деçју болницу. Центар „Др Олга Поповић Дедијер” располаже са 60 кревета за мале пацијенте и 20 постеља за мајке пратице. За разлику од других болница, овде је дозвољено да малишани до пете године бораве у болници у пратњи својих мајки, а примају се и адолесценти до 17 године живота.

– За само 290 динара мајке добијају кревет и три obroка, тек толико да се покрију најосновнији трошкови. Ова кућа никада није вратила пацијента ако нема упут. Ми свој посао радимо одговорно и посвећено и свима нама у болници ће бити највеће задовољство, када малишанима омогућимо лечење у пријатним условима – истиче доктор Јовановић.

Запослени у болници су срећни, јер ипак још има добрих људи који желе да помогну, па су тако људи из Задужбине „Николе Спашића” у тренутку док смо разговарали са начелником болнице обавестили медицинско особље да су обезбедили 15 нових кревета за децу и оложац. Велику помоћ указали су британска и канадска амбасادا у Београду и други пријатељи „Моста живота”, док су многи појединци, чак и међу надлежнима потпуно затајили.

Исидора Масниковић

Политика, 28. мај 2004. године